

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 306/2014-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosť K. Č., a spoločnosti Čechová Insolvency Services k. s., Štúrova 4, Bratislava, zastúpených advokátkou Mgr. Juliánou Turčekovou, Dunajská 66, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 37 ods. 1, čl. 46 ods. 1, ako aj čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp zn. 3 K/57/2011 a jeho uznesením č. k. 3 K/57/2011-279 z 18. decembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. Č. a spoločnosti Čechová Insolvency Services k. s. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2014 faxom a 3. marca 2014 poštou doručená sťažnosť K. Č. a spoločnosti Čechová Insolvency Services k. s. (ďalej len „sťažovateľky“, resp. „sťažovateľ č. 1“ a „sťažovateľ č. 2“), ktorou namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 37 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a tiež „čl. 2 a násl.“ ústavy, ako aj základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp zn. 3 K/57/2011 a jeho uznesením č. k. 3 K/57/2011-279 z 18. decembra 2013.

2 Zo sťažnosti, z k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 3 K/57/2011 vyplýva, že okresný súd uznesením z 13. septembra 2011 na návrh likvidátora spoločnosti Transportná spoločnosť, a. s. v likvidácii, Bratislava (ďalej len „dlžník“, resp. „úpadca“), začal konkurzné konanie proti dlžníkovi. Uznesením z 23. septembra 2011 ustanovil dlžníkovi za predbežného správcu sťažovateľa č. 1. Uznesením z 28. októbra 2011 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a ustanovil sťažovateľa č. 1 za správcu konkurznej podstaty úpadcu. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) rozhodnutím č. 42830/2013-52 SKP z 30. septembra 2013 pozastavilo výkon správcovskej činnosti sťažovateľovi č. 1, lebo ministerstvu „bola 19. decembra 2013 doručená žiadosť o zápis správkyné K. Č. ako spoločníka, komplementára spoločnosti Čechová Insolvency Servis k. s.“ (komanditná spoločnosť, pozn.). Okresný súd uznesením č. k. 3 K/57/2011-279 z 18. decembra 2013 odvolal sťažovateľa č. 1 z funkcie správcu úpadcu.

3. Sťažovateľ č. 1 uviedol, že *«Na základe žiadosti Sťažovateľa 2 zo dňa 19. septembra 2013 Ministerstvo... zapísalo Sťažovateľa 2 do zoznamu správcov, o čom Ministerstvo vydalo Sťažovateľovi 2 osvedčenie o zápise do zoznamu správcov dňa 30. septembra 2013. K zápisu Sťažovateľa 2 do zoznamu správcov vedenom Ministerstvom došlo v súlade s ust. § 22 ods. 2 v spojení s § 24 ods. 5 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon*

o správcoch“), t. j. po preukázaní, že v Sťažovateľovi 2 pôsobí v postavení komplementára Sťažovateľ 1 ako správca – fyzická osoba (podľa ust. § 22 ods. 2 (a) zákona o správcoch).

Zároveň rozhodnutím zo dňa 30. septembra 2013 č. 42830/2013-52 SKP pozastavilo Sťažovateľovi 1 ako fyzickej osobe výkon správcovskej činnosti vzhľadom na to, že k rovnakému dňu 30. septembra 2013 (ďalej ako „Rozhodný dátum“) bol do zoznamu správcov Ministerstvom zapísaný Sťažovateľ 2, v ktorom Sťažovateľ 1 ako správca – fyzická osoba pôsobí ako komplementár Sťažovateľa 2...

Po uplynutí viac ako 2 mesiacov Porušovateľ (t. j. okresný súd, pozn.) vydal dňa 18. decembra 2013 uznesenie č. k. 3 K 57/2011-279, ktorým odvolal sťažovateľa 1 z funkcie správcu (ďalej ako „napadnuté uznesenie“)...».

4. Podľa názoru sťažovateľa č. 1 týmto uznesením (t. j. napadnutým uznesením) porušil okresný súd ním označené práva (bod 1). Okresnému súdu sťažovateľky vytýkali, že „riadne neodôvodnil napadnuté uznesenie...“, ktoré je z uvedeného dôvodu „nepreskúmateľné... a zároveň je založené na takom výklade zákonných ustanovení..., ktorý je v rozpore s ich základným účelom a teda napadnuté uznesenie je arbitrárne a protiústavné“.

5. Sťažovateľky navrhli, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo Sťažovateľov K. Č... a Čechová Insolvency Services k. s... na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny..., čl. 6 ods. 1 Dohovoru..., na slobodnú voľbu podnikania podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, právo slobodne sa združovať s inými na ochranu svojich hospodárskych záujmov v zmysle čl. 37 ods. 1 ústavy SR a na právnu istotu podľa čl. 2 a násl. Ústavy SR Uznesením Okresného súdu... z 18. decembra 2013 sp. zn.: 3 K/57/2011-279 porušené bolo.

Uznesenie Okresného súdu... z 18. decembra 2013, sp. zn. 3 K/57/2011-279 sa v celom rozsahu zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu... na ďalšie konanie, aby v nej znovu konal a rozhodol.“

Sťažovateľky uviedli, že „si neuplatňujú nárok na náhradu trov konania“.

II.

6. V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd nahliadol do konkurzného spisu okresného súdu sp. zn. 3 K/57/2011, z ktorého zistil tieto relevantné skutočnosti:

- č. 1. 124 – okresný súd na návrh likvidátora dlžníka uznesením z 13. septembra 2011 začal konkurzné konanie proti dlžníkovi,

- č. 1. 128 – uznesením z 23. septembra 2011 ustanovil dlžníkovi za predbežného správcu sťažovateľa č. 1,

- č. 1. 147 – uznesením z 28. októbra 2011 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a ustanovil mu za správcu sťažovateľa č. 1,

- č. 1. 154 – uznesením z 10. novembra 2011 priznal predbežnému správcovi (t. j. sťažovateľovi č. 1) odmenu a náhradu preukázaných výdavkov a nevyplatenú časť preddavku vrátil „úpadcovi k rukám správcu konkurznej podstaty“,

- č. 1. 215 – o odvolaní likvidátora spoločnosti rozhodol uznesením sp. zn. 1 CoKR 59/2011 z 24. apríla 2012 Krajský súd v Bratislave, ktorý potvrdil uznesenie okresného súdu z 10. novembra 2011,

- č. 1. 272 – ministerstvo rozhodnutím č. 42830/2013-52 SKP z 30. septembra 2013 pozastavilo výkon správcovskej činnosti sťažovateľovi č. 1 (ako správcu – fyzickej osoby) „Vzhľadom na skutočnosť, že správkyňa K. Č. sa stala spoločníkom správcu – právnickej osoby...“. Ministerstvo začalo správne konanie „vo veci pozastavenia výkonu správcovskej činnosti správkyňi – fyzickej osobe...“ na základe žiadosti „o zápis správkyne K. Č. ako spoločníka, komplementára spoločnosti Čechová Insolvency Services k. s.“,

- č. 1. 279 – okresný súd napadnutým uznesením č. k. 3 K 57/2011-279 z 18. decembra 2013 odvolal sťažovateľa č. 1 „z funkcie správcu úpadcu“,

- č. 1. 287 – okresný súd uznesením z 13. januára 2013 „v zmysle § 42 ods. 5 zákona č. 8/2005...“ zvolal schôdzu veriteľov úpadcu na 7. február 2014 pre účely „schválenia návrhu na nového správcu“,

č. l. 305 – 307 – zápisnica z konania schôdze veriteľov konanej 7. februára 2014; zápisnica z hlasovania o výmene správcu (spoločnosť WIXOON s. r. o. Bratislava predložila návrh na schválenie nového správcu – S. D.); prezenčná listina prítomných veriteľov,

- č. l. 311 – uznesenie z 26. februára 2014 o ustanovení S. D., do funkcie správcu úpadcu.

7. Na výzvu ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril okresný súd podaním sp. zn. Spr 3180/2014 z 9. apríla 2014, v ktorom v podstatnom uviedol:

«... Ako vyplýva z § 2 ZoS (zákon č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pozn.) správcovskú činnosť môže vykonávať buď fyzická osoba alebo právnická osoba s tým, že pokiaľ sa fyzická osoba - správca stane spoločníkom právnickej osoby - správcu, ministerstvo je povinné takejto fyzickej osobe podľa § 24 ods. 1 písm. d) ZoS pozastaviť výkon správcovskej činnosti. Ako ďalej vyplýva zo zákona, podľa § 25 ods. 8 ZoS počas pozastavenia výkonu správcovskej činnosti, správca nemôže vykonávať správcovskú činnosť, čo okrem iného vytvára zákonnú prekážku, ktorá mu bráni vo výkone funkcie. Okrem toho správcovi zaniká aj povinnosť mať uzatvorenú poisťnú zmluvu.

K samotnému obsahu sťažnosti uvádzam, že sťažovatelia sa odvolávajú na tzv. „zmenu právnej formy“ výkonu správcovskej činnosti s tým, že podľa ich názoru vo výkone funkcie správcu by mala v danej veci kontinuálne pokračovať komanditná spoločnosť. K tomu uvádzam, že tzv. „zmenu právnej formy“ výkonu správcovskej činnosti ZKR ani ZoS nepozná a tieto zákonné predpisy ani neobsahujú žiadne zákonné pravidlá, ktoré by takúto „zmenu“ upravovali. K predmetnej veci uvádzam, že nie je možné stotožňovať ani spájať fyzickú osobu K. Č. s inou právnickou osobou v danom prípade s komanditnou spoločnosťou Čechová Insolvency Services k. s. Každý z týchto subjektov má vlastnú právnu subjektivitu, ide o odlišné subjekty, ktoré existujú popri sebe a sú na sebe úplne nezávislé. Okrem toho uvedená komanditná spoločnosť má okrem K. Č., ako vyplýva z obchodného registra, aj iných spoločníkov.

V tejto súvislosti tiež uvádzam, že ZKR, ani ZoS nemá žiadne osobitné zákonné ustanovenie, na ktorého základe by konkurzný súd v napadnutom prípade mal zo zákona

rozhodnúť o zámene správcov, v danom prípade z K. Č. na Čechová Insolvency Services k. s. Naopak v § 25 ods. 8 ZoS zákon explicitne vyjadruje, že správca, ktorému bol pozastavený výkon správcovskej činnosti, nemôže vykonávať správcovskú činnosť, a to bez ohľadu na skutočnosť, či mu bola takáto činnosť pozastavená napr. z dôvodu, že nastúpil výkon trestu odňatia slobody alebo z dôvodu, že sa stal spoločníkom správcu - právnickej osoby. Preto situáciu, ak je správcovi pozastavený výkon správcovskej činnosti, ZKR rieši po procesnej stránke tak, že v § 42 ods. 1 ZKR ukladá súdu odvolať správcu z funkcie z dôvodu zákonnej prekážky a zvolať schôdzu veriteľov, na ktorej sú veritelia následne oprávnení navrhnúť do funkcie nového správcu, pričom v danom prípade môžu samozrejme navrhnúť aj právnickú osobu, ktorej spoločníkom sa stal súdom odvolaný správca.

K argumentácii sťažovateľov, že správca, ktorý má pozastavený výkon správcovskej činnosti, by mal byť oprávnený pokračovať vo výkone funkcie, poukazujem tiež na tú skutočnosť, že v dôsledku pozastavenia výkonu správcovskej činnosti podľa § 25 ods. 8 ZoS zanikla takémuto správcovi povinnosť mať uzatvorenú poisťnú zmluvu. Z pohľadu veriteľov, o ktorých oprávnené záujmy v konkurze ide, by následne vznikla situácia, kedy správu majetku by mohla vykonávať aj osoba, ktorá nemá zákonnú povinnosť byť poistená...

K námietkam sťažovateľov že K. Č., by mala byť odvolaná z dôvodu porušenia povinnosti v predmetnej konkurznej veci alebo z dôvodu, že by bola v predmetnej konkurznej veci vylúčená z výkonu funkcie uvádzam, že tieto dôvody sú irelevantné, súd takéto dôvody nezistil, pričom dôvodom pre odvolanie K. Č. z funkcie správcu bola skutočnosť, že jej bol ministerstvom pozastavený výkon správcovskej činnosti.

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľov, že napadnuté uznesenie by malo byť nepreskúmateľné, uvádzam, že v odôvodnení rozhodnutia sa citujú všetky relevantné zákonné ustanovenia, poukazuje sa na skutočnosť, že správcovi bol pozastavený výkon správcovskej činnosti, ako aj na relevantné zákonné ustanovenia ZKR, podľa ktorých súd postupoval a bude postupovať. Preto predmetné rozhodnutie nie je možné považovať ani za arbitrárne.

Vzhľadom na vyššie uvedené považujem napadnuté uznesenie za vecne i právne správne, riadne zdôvodnené a podanú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú.»

8. K vyjadreniu okresného súdu zaujali sťažovateľky stanovisko listom z 26. mája 2014:

«... V časti II. Vyjadrenia Porušovateľ uvádza, že „[nie] je možné stotožňovať ani spájať fyzickú osobu K. Č. s inou právnickou osobou v danom prípade s komanditnou spoločnosťou Čechová Insolvency Services k. s. Každý z týchto subjektov má vlastnú právnu subjektivitu, ide o odlišné subjekty, ktoré existujú popri sebe a sú na sebe úplne nezávislé.“

S touto argumentáciou sa nemožno stotožniť nakoľko ust. § 22 ods. 2 (a) Zákona o správcoch výslovne uvádza, že „[d]o zoznamu správcov možno zapísať komanditnú spoločnosť, ak jej komplementármi sú len správcovia - fyzické osoby“. T. j. výslovne zákon predpokladá a určuje ako podmienku vykonávania správcovskej činnosti komanditnou spoločnosťou, že priamo v nej pôsobí správca - fyzická osoba. Teda nejde o odlišné subjekty existujúce nezávisle popri sebe, ale Zákon o správcoch výslovne predpokladá fungovanie jedného subjektu (správcu - fyzickej osoby) v inom subjekte (komanditnej spoločnosti). Aj samotným vyjadrením v Zákone o správcoch, že „správcovia - fyzické osoby“ sú komplementármi potvrdzuje, že zákon nijako nenaznačuje, že by správcovia - fyzické osoby prestali existovať - presne naopak, v existencii (a teda v činnosti) pokračujú ako komplementári komanditnej spoločnosti.

Argumentácia Porušovateľa, že ZKaR ani Zákon o správcoch nemajú osobitné ustanovenia, na základe ktorých by súd mal rozhodnúť o zámene správcov, len potvrdzuje Sťažovateľmi namietaný formalistický výklad § 25 ods. 8 Zákona o správcoch konkurznými súdmi, resp. Porušovateľom, namiesto ústavne konformného výkladu.

Pozastavenie správcovskej činnosti ako uvádza § 25 ods. 8 Zákona o správcoch treba chápať a vykladať ako pozastavenie všeobecného vykonávania správcovskej praxe (a teda nemožnosť ďalšieho menovania v novej konkurznej alebo reštrukturalizačnej veci správcu fyzickej osoby, ak sa táto stala spoločníkom právnickej osoby - správcu), a nie pozastavenie konkrétnej funkcie správcu v konkrétnom prebiehajúcom konkurze.

Na odvolanie správcu v prebiehajúcom konkrétnom konkurznom konaní sa vzťahuje ZKaR (a nie Zákon o správcoch), a to konkrétne § 42 ods. 1 ZKaR. Ako už Sťažovatelia uviedli, nemožno podľa ich názoru za zákonnú prekážku pokračovania vo výkone funkcie správcu v prebiehajúcom konkurze považovať stav, keď správca - fyzická osoba pokračuje vo výkone funkcie pôsobiac ako komplementár komanditnej spoločnosti riadne zapísanej

v zozname správcov Ministerstva spravodlivosti SR. Jediný rozdiel oproti dovtedajšej činnosti správcu v konkrétnom konkurze je ten, že koná a môže konať výlučne na účet komanditnej spoločnosti - správcu.

Dôvodenie Porušovateľomn zánikom poisťnej zmluvy správcu - fyzickej osoby je irelevantné nakoľko podmienkou vykonávania správcovskej činnosti správcom -komanditnou spoločnosťou je, okrem iného, uzatvorenie platnej poisťnej zmluvy a teda nároky konkurzných veriteľov voči správcovi by u všetkých úkonov vykonaných následne na účet komanditnej spoločnosti - správcu boli kryté plnením na základe jeho poisťnej zmluvy.

Sťažovatelia sa aj naďalej pridŕžujú v plnom rozsahu argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti a navrhujú, aby Ústavný súd SR ich sťažnosti v plnom rozsahu vyhovel.»

III.

9. Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Sťažovateľky predovšetkým namietali porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Namietali tiež porušenie základného práva na slobodnú voľbu povolania podľa čl. 35 ods. 1 ústavy a základného práva slobodne sa združovať s inými na ochranu svojich hospodárskych záujmov podľa čl. 37 ods. 1 ústavy, ako aj porušenie „čl. 2 a násl.“ ústavy uznesením okresného súdu č. k. 3 K/57/2011-279 z 18. decembra 2013 (bod 5).

12. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. čl. 36 ods. 1 listiny) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde... Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná.

13. Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdu a inú právnu ochranu (ako aj práva na spravodlivý proces) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné sudy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je daná v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto

právomoci všeobecným súdom nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve (I. ÚS 225/03, I. ÚS 334/08).

14. Pokiaľ ide o sťažovateľkami namietané porušenie ich základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozhodnutím okresného súdu, ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v danej veci nebola vylúčená právomoc všeobecných súdov. V právomoci ústavného súdu zostalo následne iba posúdenie, či účinky výkonu právomoci okresného súdu v súvislosti s predmetným rozhodnutím sú zlučiteľné s označenými článkami ústavy, listiny a dohovoru.

15. Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom uznesenia okresného súdu č. k. 3 K 57/2011-279 z 18. decembra 2013 dospel k záveru, že okresný súd toto svoje rozhodnutie, ktorým odvolal sťažovateľa č. 1 „z funkcie správcu úpadcu“, vzhľadom na citáciu relevantných právnych noriem a argumentáciu (právny záver) v poslednom odseku, hoci len stroho, no dostatočne odôvodnil:

«Uznesením Okresného súdu... Bratislava I zo dňa 23. 09. 2011, č. k.: 3 K/57/2011-128, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. 09. 2011, súd ustanovil dlžníkovi: Transportná spoločnosť, a. s., v likvidácii..., Bratislava... predbežného správcu: K. Č., zn. správcu: S1338 (ďalej len „Správca“). Dňa 20. 11. 2013 bola Správcovi zaslaná výzva, v ktorej súd žiadal Správcu o zaslanie kópie rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti... o pozastavení činnosti správcu. Dňa 28. 11. 2013 Správca doručil súdu kópiu rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti... z 30. 09. 2013, č. 42830/2013-52 SKP, v ktorom na základe § 25 ods. 1 písm. d) zákona o správcoch Správcovi pozastavuje výkon správcovskej činnosti.

S poukázaním na vyššie uvedené súd rozhodol o odvolaní Správcu z výkonu funkcie predbežného správcu.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR) druhá veta, súd ustanoví správcu na základe náhodného výberu pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom; to neplatí, ak ide o ustanovenie správcu na návrh schôdze veriteľov.

Podľa § 42 ods. 1 ZKR súd aj bez návrhu odvolá správcu, ak opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo osobitným predpisom alebo mu

vo výkone funkcie bráni zákonná prekážka; zákonnou prekážkou sa rozumie aj vylúčenie správcu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 42 ods. 2 ZKR...

Podľa § 42 ods. 4 ZKR uznesenie o odvolaní správcu súd doručí dlžníkovi (úpadcovi) a odvolanému správcovi; uznesenie tiež bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku.

Podľa § 42 ods. 5 ZKR ak súd odvolá správcu počas konkurzu mimo schôdze veriteľov, bezodkladne zvolá schôdzu veriteľov na účely schválenia návrhu na nového správcu; ustanovenia § 36 ods. 2 a 3 sa použijú primerane. Ak schôdza veriteľov návrh na nového správcu neschváli, súd ustanoví správcu bez návrhu schôdze veriteľov.

Podľa § 17 ods. 6 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch...

Podľa §19 ods. 2 písm. b) zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch ministerstvo rozhoduje o zápise do zoznamu správcov, pozastavení výkonu správcovskej činnosti a o vyčiarknutí zo zoznamu správcov.

Podľa § 26 ods. 1 písm. c) zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch...

Podľa § 25 ods. 1 písm. d) zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch ministerstvo pozastaví výkon správcovskej činnosti správcovia - fyzickej osobe, ak je spoločníkom správcu -právnickej osoby. O pozastavení výkonu správcovskej činnosti z tohto dôvodu ministerstvo rozhodne bez zbytočného odkladu.

Vzhľadom k uvedenému súd v zmysle § 42 ods. 1, veta prvá, ZKR v spojení s ust. § 25 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch odvolal K. Č..., značka správcu: S 1338 z funkcie správcu dlžníka: Transportná spoločnosť, a. s., v likvidácii..., Bratislava... s tým, že bude postupovať podľa § 42 ods. 5 ZKR, teda zvolá schôdzu veriteľov, ktorej predmetom rokovania bude schválenie návrhu na nového správcu.»

Z takto formulovaného odôvodnenia vyplýva (možno vyvodíť), že sťažovateľovi č. 1 bol ako správcovi – fyzickej osobe pozastavený výkon správcovskej činnosti z dôvodu, že je komplementárom komanditnej spoločnosti (sťažovateľa č. 2) zapísanej do zoznamu správcov.

16. Ústavný súd zastáva názor, že nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov

viedli k rozhodnutiu. Skutkové a právne závery všeobecného súdu by mohli byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvodené závery všeobecného súdu boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (obdobne napr. I. ÚS 13/00, III. ÚS 151/05, III. ÚS 344/06).

17. Predmetné rozhodnutie okresného súdu obsahuje podľa názoru ústavného súdu dostatok skutkových a právnych záverov, pričom ústavný súd nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sťažovatelia sa s názorom okresného súdu nestotožňujú, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

18. Pretože namietané rozhodnutie okresného súdu nevykazuje znaky svojvôle a je dostatočne odôvodnené na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ústavný súd nie je oprávnený ani povinný tieto postupy a hodnotenia nahrádzať (podobne aj I. ÚS 21/98, III. ÚS 209/04) a v tejto situácii nemá dôvod zasiahnuť do právneho názoru okresného súdu.

19. Vychádzajúc zo zistených skutočností, ako aj z konštantnej judikatúry ústavného súdu spojenej s posudzovaním dodržiavania zásad súdnej ochrany a spravodlivého procesu dospel ústavný súd k záveru, že nezistil žiadnu spojitosť medzi posudzovaným rozhodnutím okresného súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľiek podľa čl. 46

ods. 1 a čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. S prihliadnutím na odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia, ako aj s poukazom na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (ako aj práva na spravodlivé súdne konanie) nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, ústavný súd sťažnosť sťažovateľiek odmietol v tejto jej časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

20. Sťažovateľky ďalej namietali porušenie základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 37 ods. 1 ústavy a porušenie „*čl. 2 a násl.*“ (pozri body 1 a 5). Keďže ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým postupom a uznesením okresného súdu a možným porušením základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nie je možné vzhľadom na to uvažovať ani o porušení týchto ďalších sťažovateľkami označených práv.

21. Z uvedených skutočností teda vyplýva, že sťažnosť sťažovateľiek je aj v časti namietajúcej porušenie čl. 35 ods. 1 a čl. 37 ods. 1, ako aj „*čl. 2 a násl.*“ ústavy zjavne neopodstatnená.

22. Keďže sťažnosť sťažovateľiek bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ich ďalšími návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2014